

Cứ nghĩ cuộc đời là những mộng tưởng, lãng đãng như mây trời trôi đẹp, như ngọn gió vào thu hanh nồng mùi hương lá vàng rơi, tựa như khoát chiếc áo đổi màu cho mỗi ngày mới. Nhưng, mưa gió thê lương, kéo dài từ lơ thơ, chút thời gian này qua ngày khác...những ngày mà nắng trời gay gắt, mồ hôi ướt đầm trên vầng trán, chảy dài từng giọt thủy tinh, trên đôi mắt còn non màu thơ trẻnhững lúc buốt lạnh thâm đêm, thấm nhuần thịt da, tê tái.....làm hình thành nên cuộc sống với đầy đủ những khổ đau, hạnh phúc, băng khuâng, ủy mị, kiêu hãnh, vực dậy cả khối nội kết để tiến hình làm người. Ngày qua mau như cơn gió thoảng, không tiếc thương, không bám víu và ngày mai lại chưa vội vàng đến, chỉ còn mảnh hiện tại, ngồi đây, an nhiên, mỉm cười...

Nếu không có gió mưa làm sao biết được những ngày khô, tạnh, ráo hoảnh. nếu như đông không về thì làm sao thưởng thức được mùa xuân, nếu không có hạ nôn nao, thì sao có thể cảm nhận được màu nắng hanh hanh, gió nhẹ nhẹ, dịu hiu của thu sang.

Một sớm thức giấc, bước ra sân ngoài, vươn mình trên đôi tay nâng cao....cũng là những ngày qua, sao có lúc lại thấy băng khuâng, sao có lúc hạnh phúc tràn trề như trời xanh thẳm. Sao có khi nước mắt khô mềm, nắng nặng trên đôi mắt, lắm khi lại mang hình dáng hài nhi nụ cười trong ngọc. Ồ, chợt thấy chỉ là những vọng tưởng đầy đưa, chỉ là những lúc chơi vơi lạc lõng, ốm yếu trước rừng sóng ảo. Quán chiếu lại mình, nhìn sâu thẳm vào ánh mắt của trăng tâm... lời pháp của hạnh phúc khổ đau, phải chăng chính mình tác nhân hay tác giả? Bài pháp đó của ai và do ai là tác giả, ai thuyết? Hãy là chính mình để chọn bước chân đi, và để gánh nặng đường trần như từng cánh hoa ngọt ngào, tô vầng trăng sáng rực, cho thoảng hương bay trong gió bụi...

*Hoa hé nụ đón chào ngày vui mới
Gió vô tình xới động cánh lụa son
từng mảnh tâm ôm ấp một bóng đời
hương thanh thoảng, sương trần, lời lãng*

*Buổi bình minh, xuân thời hoa khoát áo
Tơ lụa hồng, mây rót ảo trời xanh
nắng vội đổ, ngàn thủy tinh say nhảy
từ bao đời mà lóng lánh hôm nay*

*nhìn cánh hoa chợt thấy nguồn vô thủy
vào đất trời cùng vạn hữu hoan ca
muôn vạn cây, lá xanh vàng trong nắng
từ mùa xuân, hoa nở suốt mùa đông*

*một lần mở tâm, trăng non chiếu rọi
đỉnh núi cao, mây trắng, cảnh thong dong
chim vẫn hát lời tự tình xưa cũ
tiếng Lãng già sáng rực cả vầng tâm.....*

Ngày 1.12.2008